தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies | ISSN(o): 3049-0723
[Impact Factor: 9.47] Monthly, Peer-Reviewed, Refereed, Indexed Journal with IC Value : 86.87
Volume - 1, Issue - 09, June - 2025

DOIs: https://doi.org/10.63300/tm0109202504 --:-- Research Paper

Cultural messages of the people of Marudathina in Ettuthogai

[1] K. Nisha, [2] Dr. R. Subramani,
[1] PhD Research Scholar (Full Time), Registration No.: BDU 2110632779683, Government Arts College (Autonomous) Affiliated to Bharathidasan University, Karur - 639005
[2] Associate Professor, Department of Tamil Studies, Government Arts College (Autonomous) Affiliated to Bharathidasan University, Karur - 639005

Abstract: *Literatures serve as a powerful mirror, reflecting the intricate social and cultural landscapes of the eras in which they are created. A fundamental characteristic of literature is its dynamic nature, evolving organically in response to its environment and the passage of time. It acts as a vessel, carrying and revealing the cultural heritage of a society, offering insights into its values, anxieties, and aspirations.The customs, beliefs, and practices of a community are deeply rooted, often tracing back to the dawn of humanity itself. As humans transitioned from nomadic existence to settled communities, the family unit formed the bedrock of a stable human society. Within these nascent societies, individual customs and beliefs gradually permeated the collective consciousness, shaping the cultural fabric.The ancient Tamil civilization stands as a testament to this process, representing one of the oldest known civilizations in human history. Within Tamil Nadu, the Marutha people, inhabitants of fertile agricultural lands, developed a unique set of customs and beliefs that were integrally linked to their environment and way of life. This article delves into the rich tapestry of Marutha culture, exploring its multifaceted aspects across eight comprehensive volumes. It aims to provide a detailed examination of the traditions, rituals, social structures, and worldview that characterized the Marutha people and contributed to the vibrant mosaic of Tamil civilization. By understanding the Marutha culture, we gain a deeper appreciation for the complexities and enduring legacy of ancient Tamil society. Just as man began to settle and coalesce into family units, solidifying societal structures, so too did their customs and beliefs solidify, permeating every facet of their existence. The influence of the Marutha people and their contribution warrant a thorough and respectful examination*

Key Words: *Customs, beliefs, family, civilization, society*

எட்டுத்தொகையில் மருதத்திணை மக்களின் பண்பாட்டுச் செய்திகள்

[1] க. நிஷா, [2] முனைவர் இரா. சுப்ரமணி,
[1] முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், பதிவு எண்: BDU 2110632779683 அரசு கலைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி) பாரதிதாசன் பல்கலை கழகம்
இணைவு பெற்றது, கரூர்-639005
[2] இணைப்பேராசிரியர், தமிழாய்வுத் துறை, அரசு கலைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி) கரூர்-639005

Abstract: *இலக்கியங்கள் ஒரு சக்திவாய்ந்த கண்ணாடியாகச் செயல்படுகின்றன, அவை உருவாக்கப்பட்ட காலங்களின் சிக்கலான சமூக மற்றும் பண்பாட்டு இயல்புகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன. இலக்கியத்தின் ஒரு அடிப்படைப் பண்பு என்னவென்றால், அதன் இயங்கும் தன்மைதான்; இது அதன் சூழலுக்கும் காலத்தின் ஓட்டத்திற்கும் ஏற்ப இயற்கையாகவே வளர்ந்து வருகிறது. இது ஒரு கலனாகச் செயல்பட்டு, ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டு மரபைச் சுமந்து, வெளிப்படுத்தி, அதன் விழுமியங்கள், கவலைகள் மற்றும் அபிலாஷைகள் குறித்த நுண்ணறிவுகளை வழங்குகிறது. ஒரு சமூகத்தின் பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் மற்றும்*

நடைமுறைகள் ஆழமாக வேரூன்றியவை, இவை பெரும்பாலும் மனிதகுலத்தின் விடியலுக்கே பின்னோக்கிச் செல்கின்றன. மனிதர்கள் நாடோடி வாழ்க்கையிலிருந்து நிலையான சமூகங்களாக மாறியபோது, குடும்ப அமைப்பு ஒரு நிலையான மனித சமூகத்தின் அடித்தளமாக அமைந்தது. இந்த ஆரம்ப சமூகங்களுக்குள், தனிப்பட்ட பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும் படிப்படியாக கூட்டு மனசாட்சியில் ஊடுருவி, பண்பாட்டு அமைப்பை வடிவமைத்தன. பண்டைய தமிழ் நாகரிகம் இந்தச் செயல்முறைக்கு ஒரு சான்றாக நிற்கிறது, இது மனித வரலாற்றில் அறியப்பட்ட பழமையான நாகரிகங்களில் ஒன்றாகும். தமிழ்நாட்டிற்குள், வளமான வேளாண் நிலங்களில் வசிப்பவர்களான மருத நில மக்கள், தங்கள் சூழலுடனும் வாழ்வியல் முறையுடனும் பிரிக்கமுடியாமல் இணைக்கப்பட்டிருந்த தனித்துவமான பழக்கவழக்கங்களையும் நம்பிக்கைகளையும் வளர்த்தெடுத்தனர். இந்தக் கட்டுரை எட்டு விரிவான தொகுதிகளில் மருதப் பண்பாட்டின் வளமான அமைப்பை ஆழமாக ஆராய்கிறது, அதன் பல்வகைப்பட்ட அம்சங்களை ஆய்ந்து வெளிப்படுத்துகிறது. இது மருத மக்களைத் தனித்துவப்படுத்திய மரபுகள், சடங்குகள், சமூகக் கட்டமைப்புகள் மற்றும் உலகக் கண்ணோட்டம் ஆகியவற்றின் விரிவான ஆய்வை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது, இவை தமிழ் நாகரிகத்தின் செழுமையான பன்முகத்தன்மைக்கு பங்களித்தவை. மருதப் பண்பாட்டைப் புரிந்துகொள்வதன் மூலம், பண்டைய தமிழ் சமூகத்தின் நுணுக்கங்களையும் நீடித்த பாரம்பரியத்தையும் இன்னும் ஆழமாகப் புரிந்துகொள்கிறோம். மனிதன் குடியேறி குடும்ப அலகுகளாக ஒன்றிணைந்து, சமூகக் கட்டமைப்புகளை உறுதியாக்கியது போலவே, அவர்களின் பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும் உறுதியடைந்து, அவர்களின் வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் ஊடுருவின. மருத மக்களின் தாக்கமும் அவர்களின் பங்களிப்பும் ஒரு முழுமையான மற்றும் மரியாதைக்குரிய ஆய்வுக்குத் தகுதியானது.

குறிப்பு சொற்கள் *: பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், குடும்பம், நாகரிகம், சமுதாயம்.*

முன்னுரை:

இலக்கியங்கள் அவ்வக்காலச் சமுதாயப் பண்பாட்டு நிலைகளை வெளிப்படுத்துவனவாக அமைகின்றன. இயல்புப்போக்கிற்கேற்ப உருப்பெறுவதும் காலப்போக்கிற்கேற்ப மாறுபடுவதும் இலக்கியத்தின் அடிப்படையான பண்பாகும். சமூகத்தின் பண்பாட்டு மரபினை அறிவிக்கவல்லன. அச்சமுதாயத்தின் பழக்கவழக்கங்கள் நம்பிக்கைகள் ஆகியவை மனிதன் தோன்றிய தொன்மைக் காலம் தொட்டே சில பழக்கவழக்கங்களையும் நம்பிக்கைகளையும் கொண்டிருந்தனர். மனிதன் ஓரிடத்தில் நிலையாகத் தங்கிக் குடும்பமாக வாழத் தொடங்கினான். அது ஒரு நிலையான மனித சமுதாயத்தைத் தோற்றுவித்தது. அக்காலம் தொட்டே தனிமனித வாழ்வில் இருந்த பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும் ஊடுருவலாயின. பண்டையத் தமிழர்களிடையே காணப்பட்ட பண்பட்ட நாகரிகம் மனித வரலாற்றில் மூத்த நாகரிமாகத் திகழ்கிறது. தமிழகத்தில் மருத நில மக்கள் பல்வேறு பழக்கவழக்கங்களையும் நம்பிக்கைகளையும் கொண்டிருந்தன. எட்டுத்தொகையில் மருத நில பண்பாட்டுச் செய்திகளைப் பற்றி பேசுவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றன.

விழாக்கள்

ஓரிடத்தில் குழுக்களாக குழுமியிருக்கும் மக்கள் அவர்களுடைய நம்பிக்கை கலந்த பொழுது போக்குக் கலையாக விழாக்கள் திகழ்கின்றன. அம்மக்களின் சோர்வினைப் போக்கி இன்பமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருக்க விழாக்கள் ஒரு கருவியாக அமைகிறது. மருத நிலத்தில் மக்கள் எந்நாளும் ஓய்வின்றி உழவுத்தொழிலை மேற்கொண்டிருந்தனர். அதன் விளைவாக உணவுப் பெருக்கமும் செல்வ வளமும் பெருகலாயின். எனவே மருத நில மக்கள் உழைத்த நேரம் போக ஓய்வான நேரங்களைக் கழிக்கப் பல்வேறு விழாக்களைக் கொண்டாடினர். விழாவிற்கு ஏற்ற காலமாக வேனிற்காலத்தைக் கருதினர். விழக்கிளன்

இயல்புக்குரிய காலமாக வேனிற்காலத்தைக் கருதினர். விழாக்களின் இயல்புக்குத்தக விழாக்கள் காலையிலும் மாலையிலும் கொண்டாடப்பட்டன. புதுப் புனலாடலாகிய நீர்விழாக் காலையிலும் கார்த்தினை விளக்கிட்டு விழா மாலையிலும் கொண்டாடப்பட்டதனை இலக்கியச் சான்றுக் தெரிவிக்கின்றன. விழாக்கள் பல நாட்கள் தொடர்ந்து நிகழ்ந்ததனை உய்த்துணர முடிகின்றது. மதுரைக்காஞ்சி கால் கொள்ளத் தொடங்கிய ஏழாம் நாள் அந்தியில் நீராடும் மரபினைக் காட்டுவதுகொண்டு விழாக்கள் பல நாட்கள் நடைபெறுகின்றது.

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் விழாவினை விழவு, விழா, சாறு என்ற சொற்களால் கட்டிக் கூறுகின்றன. மருதத்திணைப் பாடல்களில் விழாக்கள் மருதநிலத்திலே மிகுதியாகக் கொண்டாடப்பட்டன.

விழாவிற்கு நாள் பார்த்தல்

விழாக்கள் பண்டைத் தமிழ் மக்களால் நல்ல நாள் பார்த்தும் நல்ல நேரம் பார்த்தும் தொடங்கியுள்ளன. விழாக்களைப் பெரும்பாலும் வளர்பிறை மற்றும் மதி நிறைந்த நாட்களில் தொடங்கியுள்ளனர். கார்த்திகை தீப விழா மழுமதி நாளில் தொடங்கியதனை,

“மழைகால் நீங்கிய மாசு விசும்பில்
குறுமுயல் மறுநிறம் கிளர, மதிநிறைந்து,
அறுமீன் சேறும் அகல் இருள் நடுநாள்,
மறுகு விளக்கு உறுத்து மாலை தூக்கிப்,
பழவிறல் மூதூர்ப் பலருடன் துவன்றிய
விழவுடன் அயர, வருகதில் அம்ம” (அகம். பா. 141)

என்னும் பாடல் வானத்தி;ல் நிறைமதி ஒளிவீசும் நாளில் கார்த்திகை விண்மீன்கள் தோன்றும். அந்நடுசாமத்தில் ஊர்மக்கள் காத்திகை விழாக் கொண்டாடுவர். பலரும் தெருக்களில் தம் வீட்டு வாசலில் விளக்குகளை ஏற்றி வைப்பர். மாலைகளைத் தொங்க விடுவர் என்று குறிப்பிடுகிறது.

விழாவில் இசையும் ஒப்பனையும்

விழாவில் பலரும் தங்களை ஒப்பனைபடுத்திக் கொண்டும் நடனமாடிக்கொண்டும் தங்கள் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகின்றனர். இசையும் நடனமும் ஒன்றுசேர்ந்து மிகவும் அழகாக தோற்றமளித்தது.

**“முழவு முகம் புலர்ந்து முறையின் ஆடிய
விழவுஒழி களத்த பாவை போல” (நற். பா. 320)**

விழாக்காலத்தில் மத்தளத்திற்கு ஓசைக்கேற்பவாறு பெண் நடனமாடியதைக் குறிப்பிடுகின்றது. விழாவின் போது விறலி என்பவன் தன்னை அழகுபடுத்திக் கொண்டும் அழகிய தழையாடையை உடுத்திக் கொண்டும் மிகந்த பொலிவோடு விழாக்காண வந்ததனை,

**“மடக்கண் தகரக் கூந்தற் பணைத்தோள்
வளரந்தவா லெயிற்றுச் சேர்ந்து செறி குறங்கிற்
பிணையல் அந்தழைத் தைஇத் துணையிலன்
விழவுக்களம் பொலிய வந்துநின் றனனே” (நற். பா. 170)**

நம்பிக்கையும் விழாவும்

சங்க இலக்கியத்தில் தொகை நூலில் அதுவும் நற்றிணையில் மட்டும் நம்பிக்கை என்ற பெயரிலேயே இது ஆளப்பட்டிருப்பதை அறிய முடிகிறது.

“சேரியம் பெண்டிர் சிறுசொல் நம்பிச்

சுடுவான் போல நோக்கம்" **(நற். பா. 175)**

நாடல் சான்றோர் நம்புதல் பழியெனினிற்" **(நற். பா. 327)**

இவ்விரண்டு பாடல்களிலும் நம்பிக்கை என்ற பொருளிலேயே புலவர்கள் கையாண்டுள்ளனர். முல்லைக்கலி நலத்தகை நம்பிய சொல்லாட்டி எனும் தொடரைக் குறிப்பதில் நம்பிய என்ற சொல் விரும்பிய எனும் பொருளில் வந்துள்ளதையும் காண முடிகிறது.

வழிபாடுகள்

மனிதன் இப்பூமியில் தோன்றிய காலம் தொட்டு, அவனுடைய வாழ்வு இயற்கையுடனும், அதைச் சார்ந்த நிகழ்வுகளுடனும் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. இயற்கையின் மடியில் விளையாடி, அதன் வளத்தினால் செழித்து வளர்ந்த மனிதன், அதே இயற்கையின் சீற்றங்களுக்கு அஞ்சி நடுங்கியும் வாழ்ந்து வந்தான். குறிப்பாக, அவனுடைய அறிவுக்கும், ஆற்றலுக்கும் அப்பாற்பட்ட நிகழ்வுகள் அவனை ஒருவித அச்ச உணர்வுக்கு உட்படுத்தியது. அந்த அச்சமே, மனிதனை கடவுள் என்ற ஒரு உயர் சக்தியை நோக்கி நகரச் செய்தது எனலாம்.

ஆரம்ப காலத்தில், மனிதன் தனது வாழ்க்கையில் ஏற்படும் நன்மை தீமைகளுக்கு இயற்கையே காரணம் என்று நம்பினான். சூரியன் உதித்து வெளிச்சம் தருவதற்கும், மழை பெய்து வளம் சேர்ப்பதற்கும், காற்று உயிரை காப்பதற்கும் நன்றி தெரிவிக்கும் விதமாக இயற்கையை வணங்கத் தொடங்கினான். அதேபோல், இடி, மின்னல், புயல், நிலநடுக்கம் போன்ற பேரழிவுகளுக்கு அஞ்சி, அவற்றின் கோபத்திலிருந்து தன்னைக் காத்துக்கொள்ளும் பொருட்டு இயற்கையை சாந்தப்படுத்த நினைத்தான். இந்த எண்ணங்களே, காலப்போக்கில் இயற்கை வழிபாடாக உருவெடுத்தன. ஆறுகள், மலைகள், மரங்கள், விலங்குகள் என அனைத்திலும் ஒரு தெய்வீக சக்தி இருப்பதாக நம்பி அவற்றை வணங்க ஆரம்பித்தான்.

இயற்கை வழிபாட்டின் அடுத்த கட்டமாக, பல்வேறு தெய்வ வழிபாடுகள் தோன்றின. ஒவ்வொரு சமூகமும் தங்களுக்கு ஏற்றவாறு வெவ்வேறு தெய்வங்களை உருவாக்கி வழிபட்டனர். அந்த தெய்வங்களுக்கு கோவில்களை கட்டி, விழாக்கள் நடத்தி, தங்கள் வேண்டுதல்களை நிறைவேற்றினர். இந்த தெய்வங்கள், இயற்கையின் அம்சங்களான சூரியன், சந்திரன், காற்று, நெருப்பு போன்றவற்றின் உருவகங்களாக விளங்கின. மேலும், அந்தந்த சமூகத்தின் நம்பிக்கைகள், கலாச்சாரங்கள் மற்றும் வாழ்க்கை முறைகளுக்கு ஏற்ப தெய்வங்களின் குணாதிசயங்களும், வழிபாட்டு முறைகளும் மாறுபட்டன.

வழிபாட்டின் மற்றொரு முக்கிய அம்சம், முன்னோர்களை வழிபடும் பழக்கம். இறந்த முன்னோர்கள், குடும்பத்தை பாதுகாக்கும் தெய்வங்களாக கருதப்பட்டனர். அவர்கள் ஆசீர்வாதம் இருந்தால் குடும்பம் செழிக்கும், இல்லையென்றால் துன்பங்கள் நேரிடும் என்று நம்பப்பட்டது. எனவே, முன்னோர்களுக்கு திதி கொடுப்பது, நினைவுச் சின்னங்களை அமைப்பது போன்ற வழிபாட்டு முறைகள் பின்பற்றப்பட்டன. இந்த பழக்கம், குடும்ப உறவுகளை வலுப்படுத்தவும், தலைமுறைகளை ஒன்றிணைக்கவும் உதவியது.

சிறு தெய்வ வழிபாடுகள், தமிழர்களின் தனித்துவமான அடையாளங்களில் ஒன்றாகும். கிராம தேவதைகள், குல தெய்வங்கள் என பல சிறு தெய்வங்களை தமிழர்கள் வழிபட்டு வருகின்றனர். இந்த தெய்வங்கள், பெரும்பாலும் அந்தந்த ஊரின் காவல்

தெய்வங்களாகவோ அல்லது குறிப்பிட்ட சமூகத்தினரின் குல தெய்வங்களாகவோ இருக்கும். சிறு தெய்வங்களுக்கு கோவில்கள் சிறியதாக இருந்தாலும், அவற்றின் மீது மக்கள் கொண்டிருக்கும் பக்தி அளப்பரியது. வருடத்திற்கு ஒருமுறை திருவிழாக்கள் நடத்தி, ஆடல் பாடல்களுடன் சிறு தெய்வங்களை வழிபடுவது தமிழர்களின் பாரம்பரிய வழக்கமாகும்.

காலப்போக்கில், வழிபாட்டு முறைகளில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தாலும், அதன் அடிப்படை நோக்கம் மாறவில்லை. இன்றும் மனிதன் தன்னைவிட உயர்ந்த ஒரு சக்தியை நம்புகிறான், அதை வணங்குகிறான். அந்த சக்தி, அவனுக்கு நம்பிக்கை அளிக்கிறது, ஆறுதல் தருகிறது, மேலும் நல்ல வாழ்க்கை வாழ உந்து சக்தியாகவும் அமைகிறது. எனவே, வழிபாடுகள் வெறும் சடங்குகள் மட்டுமல்ல, அவை மனித வாழ்வின் ஒரு அங்கமாகவே மாறிவிட்டன. பல்வேறு மதங்கள், வழிபாட்டு முறைகள் தோன்றினாலும், மனிதனின் உள்ளார்ந்த தேடலான இறைவனை அறிதல் என்ற இலக்கை நோக்கியே அனைத்து வழிபாடுகளும் செல்கின்றன.

இயற்கை வழிபாடு

இயற்கை வழிபாடு என்பது மனிதன் தோன்றிய காலம் தொட்டு, அவனது வாழ்வோடு ஒன்றிய ஒரு கலாச்சார முறையாகும். இயற்கையின் கூறுகளான நிலம், நீர், காற்று, ஆகாயம், தீ, மலைகள், சூரியன், சந்திரன் மற்றும் உயிரினங்கள் போன்றவற்றை வணங்குவது இயற்கை வழிபாடாகும். மனித நாகரிகத்தின் தொட்டில் எனக் கருதப்படும் ஆதி சமூகங்களில், இயற்கையின் சக்தியை உணர்ந்து, அதற்கு நன்றி செலுத்தும் விதமாகவும், அதன் சீற்றத்திலிருந்து தங்களைக் காத்துக்கொள்ளும் நோக்கிலும் இயற்கை வழிபாடு உருவானது. இது வெறும் சடங்காக மட்டுமின்றி, ஒரு தத்துவமாக, வாழ்வியல் நெறியாகப் பின்பற்றப்பட்டது.

தொல்காப்பியர், பழந்தமிழர் இயற்கை வழிபாட்டில் சிறந்து விளங்கினர் என்பதை தனது நூலில் பதிவு செய்துள்ளார். ஞாயிறு (சூரியன்), திங்கள் (சந்திரன்), தீச்சுடர் (அக்னி) ஆகிய இயற்கைக் கூறுகளை அவர்கள் வழிபட்டதை,

“கொடிநிலை சுந்தழி வள்ளி என்ற வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றும் கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே” (தொல். பொருள். நூா. 85)

என்று பாடாண் திணையில் குறிப்பிடுகிறார். இதன் மூலம், கொடி, சுந்தழி, வள்ளி ஆகிய மூன்றும் கடவுள் வாழ்த்துக்கு உரிய சிறப்பினைப் பெற்றிருந்தன என்பது தெளிவாகிறது. அக்காலத்தில் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு வாழ்ந்த தமிழர்கள், இயற்கையையே தெய்வமாக கருதி வழிபட்டனர் என்பதற்கு இது சான்றாகும்.

சங்க இலக்கியங்களில் சிறுதெய்வ வழிபாடு பற்றிய குறிப்புகளும் காணப்படுகின்றன. சேர மன்னனின் ஆட்சிக்குட்பட்டதும், அச்சம் நிறைந்த கொண்டதுமான கொல்லி மலையில், கரிய கண்களை உடைய "கொல்லிக் கருங்கண் தெய்வம்" என்ற சிறுதெய்வம் அம்மலையின் மேற்குப் பகுதியில் சிலையாக வடிக்கப்பட்டு வணங்கப்பட்ட செய்தியினை,

“பெரும்பூண் பொறையின் பேஎம்முதிர் கொல்லிக் கருங்கண் தெய்வம் குடவரை எழுதிய நல்இயல் பாவை அன்னஇம்” (குறுந். பா. 89)

என்ற குறுந்தொகை பாடல் மூலம் அறியலாம். இப்பாடல், அக்கால மக்கள் சிறுதெய்வங்களை எவ்வாறு போற்றி வழிபட்டார்கள் என்பதை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. சிறுதெய்வங்கள், குறிப்பிட்ட இடத்தின் காவல் தெய்வமாகவோ அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் குலதெய்வமாகவோ கருதப்பட்டு வணங்கப்பட்டன.

இயற்கை வழிபாட்டின் முக்கியத்துவம்:

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு: இயற்கை வழிபாட்டின் அடிப்படையே இயற்கையை மதித்து போற்றுவதுதான். மரங்களை வெட்டாமல் காப்பது, நீர்நிலைகளை தூய்மையாக வைத்திருப்பது, விலங்குகளை துன்புறுத்தாமல் பாதுகாப்பது போன்ற செயல்கள் இயற்கை வழிபாட்டின் மூலம் வலியுறுத்தப்பட்டன. இதன் மூலம், பண்டைய மக்கள் சுற்றுச்சூழலை பாதுகாப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர்.

சமூக ஒற்றுமை: இயற்கை வழிபாடு, சமூகத்தில் ஒற்றுமையை வளர்க்க உதவியது. ஊர் மக்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடி கிராம தேவதைகளை வழிபடும்போது, ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து, பகிர்ந்து வாழும் மனப்பான்மை வளர்ந்தது. திருவிழாக்கள், பண்டிகைகள் போன்ற கொண்டாட்டங்கள் சமூகத்தில் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தின.

மன அமைதி: இயற்கையின் மடியில் அமைதியாக அமர்ந்து தியானம் செய்வது, மன அழுத்தத்தை குறைத்து, மன அமைதியை தரும். நதிகள், மலைகள், காடுகள் போன்ற இயற்கை சூழலில் இருக்கும்போது, மனித மனம் சாந்தமடைகிறது. இயற்கை வழிபாடு என்பது மனதை அமைதிப்படுத்தும் ஒரு வழியாகவும் இருந்தது.

தன்னம்பிக்கை: இயற்கை சீற்றங்களின்போது, கடவுளை வழிபட்டு தங்களை காப்பாற்றும்படி வேண்டிக்கொள்வது, மக்களுக்கு தன்னம்பிக்கையை அளித்தது. இயற்கை வழிபாடு என்பது ஒரு நம்பிக்கையாகவும், தைரியத்தை கொடுக்கும் ஒரு உந்துதலாகவும் செயல்பட்டது.

காலப்போக்கில் இயற்கை வழிபாடு பல மாற்றங்களை அடைந்துள்ளது. சிறுதெய்வங்கள் பெருந்தெய்வங்களாக மாற்றம் பெற்றன. உருவ வழிபாடு, ஆகம விதிமுறைகள் போன்ற புதிய அம்சங்கள் இணைந்தன. இருப்பினும், இயற்கை வழிபாட்டின் அடிப்படை தத்துவம் மாறாமல் இன்றும் பின்பற்றப்படுகிறது. கிராமங்களில் இன்றும் குலதெய்வ வழிபாடுகள், காடுகளிலும், மலைகளிலும் உள்ள தெய்வங்களுக்கு பூஜைகள் செய்வது போன்ற பழக்கங்கள் வழக்கத்தில் உள்ளன.

நவீன காலத்தில் இயற்கை வழிபாட்டின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, சுற்றுச்சூழலை பாதுகாக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். காடுகளை அழிப்பதை தடுத்து, மரங்களை நட்டு, நீர்நிலைகளை பாதுகாத்து, பூமியை பசுமையாக்க வேண்டும். இதுவே, நாம் இயற்கைக்கு செய்யும் உண்மையான வழிபாடாக இருக்கும். இயற்கை நமக்கு அளித்த கொடைகளை போற்றி பாதுகாத்து, வருங்கால சந்ததியினருக்கு

அதை விட்டு செல்வது நமது கடமையாகும். இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்வதே நிலையான வாழ்க்கைக்கு வழிவகுக்கும்.

கூத்துகள்

மருதத்திணைப் பாடல்களில் குரவைக்கூத்து, துணங்கைக் கூத்து ஆகியவற்றைப் பற்றிய செய்திகள் வருகின்றன. பெண்கள் கைக் கோர்த்துக் கொண்டு வடடமாக நின்று ஆடும் கூத்தையே குரவைக் கூத்து என்பர். இக்கூத்தாடும் போது பெண்கள் தங்கள் பாடல் வாயிலாக ஏதேனும் ஒரு செய்தியை வெளிப்படுத்துர். துணங்கைக் கூத்து என்பது விழாக்களில் மத்தளங்களின் ஓசைக்கேற்றவாறு தாலத்தோடு ஆடும் கூத்து என்று கூறுவர்.

தெள்ளிய கள்ளைக் குடித்துவிட்டுத் தங்கள் அழகிய குடங்களைப் பக்கத்தில் வைத்து விட்டுத் தம் கணவன்மாரின் பண்பற்ற பரத்தமை ஒழுக்கத்தைப் பாடுகின்றனர்.

“தெண்கள் தேறல் மாந்தி, மகளிர்
நுண்செயல் அம்குடம் இரீஇ, பண்பின்
மகிழ்நன் பரத்தமை பாடி அவிழ் இணர்க்
காஞ்சி நிழல் குரவை அயரும்” (அகம். பா. 336)

என்ற பாடலில், பூங்கொத்துகள் நிறைந்த காஞ்சி மரத்து நிழலில் குரவைக் கூத்தாடுகின்ற மனையுறை மகளிரை அகநானூறு சுட்டுகிறது.

ஊர்மன்றம்

பண்டைத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில்கிராமம் தோறும் ஊர்மன்றம் இருந்திருக்கிறது. அவ்வூர் மன்றத்தில் மக்களிடையே காணப்படும் பல்வேறு வழக்குகள் நன்கு அறிந்து நீதி வழங்கும் முறை இருந்ததனைச் சங்கப் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன. மருதத்திணைப் பாடலில் அவ்வாறான ஒரு காட்சியை மதுரைத் தமிழக் கூத்தனார் கடுவன் மன்னனார் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

“தொல் புகழ் நிறைந்த பல்பூங் கழனி
கரும்பு அமல் படப்பை, பெரும்பெயர்க் கள்ளூர்
திருநுதற் குறுமகள் அணிநலம் வவ்விய
அறணி லாளன், அறியேன் என்ற
திறன்இல் வெஞ்சூள் அறிகரி கடாஅய்,
முறிஆர் பெருங்கிளை செறியப் பற்றி
நீறு தலைப்பெய்த ஞான்றை” (அகம். பா. 256)

அழகு நிறை;த தொன்மையான பூக்கள் பூக்க நிரம்பிய வயல்களையும், கரும்பு நிறைந்த கழனிகளையும் உடைய கள்ளூரில் ஒரு வழக்கு நடக்கிறது. ஊர் அவையத்தில் ஒரு சிறு பெண் ஒருவன் மீது குற்றம் சாற்றுகிறாள். தனது பெண்மை நலத்தை நுகர்ந்து பின் கைவிட்டுவிட்டான் என்று கூற அவன் தனக்கு அவனைத் தெரியாது என்று சூள் உரைக்கின்றான். அவையத்தார் சாட்சிகளை நன்கு கேட்டு அவன் சொன்னது பொய் என்றறிந்து தளிர் அடர்ந்த பெருமரத்தின் கிளையில் அவனை இறுக்க கட்டி வைத்து அவன் தலையில் சுண்ணாம்புத் தண்ணீரைக் கொட்டிக் தண்டனை வழங்குகின்றனர்.

இதனால் பண்டைத் தமிழர்கள் நெறிபடுத்தப்பட்ட வாழ்க்கையை வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதும், எளியவர்களும் எல்லா உரிமைகளைப் பெற்றிருந்தனர் என்பதும் பெறப்படுகிறது.

வெறியாட்டு

வெறியாட்டு என்பது வழிபாடு செய்பவர்களின் வாயிலாக இறைவன் வெளிப்படுவான் என்ற நம்பிக்கை ஆகும். வீட்டு முற்றத்தில் புன்கமரத்தின் அரும்பு முற்றிய பூக்கள் பொரி போன்று விழுந்து கிடக்கிறது. வெண்மணல் பரப்பில் வெறியாடுதற்கு வேலன் அலங்கரிக்கப்பட்டதை குறுந்தொகைப் பாடல்

“வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்
வெறியாட் டயர்ந்த காந்தளும்” (அகம். பா. 256)

சங்க அகப்பாடல்களில் வெளியாட்டினைப் பற்றிய குறிப்புகள் வருகின்றன. இது குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய சிறப்பு வழிபாடாகவும் காணப்படுகின்றது. இது அகம், புறம் என்ற இரு நிலைகளிலும் கொள்ளப்படுகின்றது.

விரிச்சி கேட்டல்:

ஒரு செயலைத் தொடங்குவதற்கு முன்னர் நல்ல நேரம் பார்த்துத் தொடங்கும் வழக்கம் பண்டைத் தமிழர்களிடையே இருந்துள்ளது. இதனைப் பண்டைத் தமிழர்கள் 'விரிச்சி' எனச் சுட்டியுள்ளனர். 'விரிச்சி கேட்டல்' அகம், புறம் ஆகிய இரு துறை இலக்கியங்களில் பயின்று வந்துள்ளன. ஒரு முக்கியமான காரியத்தை மேற்கொள்வதற்கு முன்பு, ஏதாவது ஒரு சகுனத்தை எதிர்பார்த்து, அதன் அடிப்படையில் தமது செயலைத் தொடர்வதா வேண்டாமா என்று தீர்மானிக்கும் ஒரு நம்பிக்கையாக இது இருந்தது. இது வெறும் நம்பிக்கையாக மட்டுமில்லாமல், அன்றைய சமூகத்தின் வாழ்வியலோடு பின்னிப்பிணைந்த ஒரு முக்கியமான பண்பாட்டு அம்சமாகவும் விளங்கியது.

தொல்காப்பியம் உள்ளிட்ட சங்க இலக்கியங்களில் விரிச்சி கேட்டல் பற்றிய பல குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக, தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து சென்றிருக்கும்போது, தலைவி அவனுக்காகக் காத்திருக்கும் சூழலில், அவனுடைய வருகையை உறுதி செய்யும் நல்ல சகுனங்களுக்காகக் காத்திருப்பாள்.

“நெடுநா ஒண்மணி கடிமனை இரட்டக் குரைஇலைப் போகிய விரவுமணற் பந்தர் பெரும்பாண் காவல் பூண்டென ஒருசார், திருந்து இழை மகளிர் விரிச்சி நிற்ப” (தொல். பொருள். நூ. 63)

எனும் பாடல் தலைவி நன்னிமித்தம் பார்க்கும் செய்தியைக் கூறுகிறது. அதாவது, நீண்ட நாக்குடைய ஒள்ளிய மணியோசையானது காவற்காட்டில் ஒலிக்க, அழகிய மணல் பரப்பிய பந்தலின் ஒரு பக்கத்தில் பெரிய பாணர்கள் காவல் காக்கின்றனர். திருத்தமான அணிகலன்களை அணிந்த மகளிர் நன்னிமித்தம் பார்த்து நிற்கின்றனர். இது போன்ற பல்வேறு நன்னிமித்தங்கள் சங்கப் பாடல்களில் சுட்டப்படுகின்றன.

விரிச்சி கேட்டலில் பல வகைகள் இருந்தன. புள் நிமித்தம் என்பது பறவைகளின் சத்தத்தையும், அவை பறக்கும் திசையையும் வைத்து சகுனம் பார்ப்பது. பல்லி ஒலித்தல், காகம் கரைதல் போன்றவையும் சகுனங்களாகக் கருதப்பட்டன. மரம், பறவை, கனவு ஆகியவையும் மற்றும் பிற நிமித்தங்களும் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு நிமித்தத்திற்கும் ஒவ்வொரு பலன் இருப்பதாக நம்பப்பட்டது. உதாரணமாக, ஒரு குறிப்பிட்ட பறவை ஒரு திசையில் இருந்து ஒலி எழுப்பினால், அது ஒரு நல்ல செய்தியின் அறிகுறியாகக் கருதப்பட்டது.

சங்க இலக்கியத்தில் மருதத்திணை பாடல்களில் விரிச்சி கேட்டல் பற்றிய செய்திகள் அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும், மருத நில மக்களின் வாழ்வில் இது ஒரு முக்கியப் பங்கு வகித்தது என்பதை மறைமுகமாக அறியலாம். மருத நிலம் என்பது விவசாயம் செழித்து வளர்ந்த பகுதி. இங்கு மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்தார்கள். எனவே, அவர்களின் நம்பிக்கைகளில் இயற்கையின் அம்சங்கள் அதிகமாக இருந்தன.

விரிச்சி கேட்டல் வெறும் மூடநம்பிக்கை மட்டுமல்ல. அது ஒரு சமூகத்தின் ஆழ்மனதில் பதிந்திருக்கும் நம்பிக்கைகளின் வெளிப்பாடு. ஒரு முக்கியமான செயலைத் தொடங்கும் முன், நல்ல சகுனம் பார்ப்பது, அந்தச் செயலை வெற்றிகரமாக முடிப்பதற்கு ஒரு மனத்தூண்டுகோலாக இருந்தது. அதுமட்டுமின்றி, இது சமூக ஒற்றுமைக்கும் வழிவகுத்தது. ஒரு சகுனத்தை வைத்து ஒரு முடிவை எடுக்கும்போது, மக்கள் ஒருமித்த கருத்துடன் செயல்பட வாய்ப்பு கிடைத்தது.

இன்று விரிச்சி கேட்டல் போன்ற பழங்கால நம்பிக்கைகள் குறைந்துவிட்டாலும், அவை நம்முடைய பண்பாட்டின் ஒரு பகுதியாக இன்னும் இருக்கின்றன. நவீன காலத்தில் நாம் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தை நம்பி செயல்பட்டாலும், சில சமயங்களில் நம் முன்னோர்களின் நம்பிக்கைகளை நினைவு கூர்ந்து பார்க்கிறோம். அது நமக்கு ஒருவித மன அமைதியையும், நம்பிக்கையையும் தருகிறது.

முடிவாக, விரிச்சி கேட்டல் என்பது பண்டைத் தமிழர்களின் வாழ்வில் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பிடித்திருந்தது. அது வெறும் சகுனம் பார்க்கும் நிகழ்வு மட்டுமல்ல, அவர்களின் நம்பிக்கைகள், சமூக வாழ்க்கை, மற்றும் இயற்கையுடனான உறவு ஆகியவற்றின் ஒரு பிரதிபலிப்பாகவும் இருந்தது.

தொகுப்புரை

சங்க கால மக்களின் வாழ்க்கை முறையை நாம் உற்று நோக்கும்போது, அவர்களின் பண்பாடும், நம்பிக்கைகளும், கொண்டாட்டங்களும் ஒருங்கே இணைந்த ஒரு அழகான சித்திரமாக விரிகிறது. அன்றாட வாழ்வில் அவர்கள் சந்தித்த சவால்கள், இயற்கையோடு ஒன்றிய வாழ்க்கை, சமூக உறவுகள், கலை ஆர்வம் என அனைத்தையும் பல்வேறு விழாக்களிலும், பொழுதுபோக்கு நிகழ்வுகளிலும் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். இது அவர்களின் வாழ்க்கை எவ்வளவு செழுமையானதாக இருந்தது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

குறிப்பாக, மருத நில மக்களின் வாழ்க்கை இந்திரனை மையப்படுத்தியே இருந்தது. மழை வளம் பெருகி விவசாயம் சிறக்க இந்திரனை கடவுளாக வணங்கி, அவனுக்கு விழாவெடுத்து நன்றி செலுத்தினர். இது இயற்கையோடு அவர்கள் கொண்டிருந்த ஆழமான பிணைப்பை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்திர விழாக்கள் வெறும் சடங்காக மட்டும் இல்லாமல், சமூக ஒற்றுமையை வளர்க்கும் ஒரு நிகழ்வாகவும் அமைந்தது. ஊர் மக்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடி, பாட்டு பாடி, ஆடல் ஆடி, தங்கள் மகிழ்ச்சியைப் பகிர்ந்து கொண்டனர்.

சங்க கால மக்கள் பல்வேறு சடங்குகளையும், நம்பிக்கைகளையும் தங்கள் வாழ்க்கையின் முக்கியமான அங்கமாக கருதினர். பிறப்பு, இறப்பு, திருமணம் போன்ற ஒவ்வொரு நிகழ்விலும் தனித்துவமான சடங்குகளை பின்பற்றினர். இந்த சடங்குகள்

வெறும் சம்பிரதாயமாக இல்லாமல், அவை சமூகத்தின் விழுமியங்களையும், நம்பிக்கைகளையும் அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச் செல்லும் பாலமாக அமைந்தது. உதாரணமாக, திருமணச் சடங்குகளில், மணமக்களுக்கு அறிவுரைகள் கூறுவது, அவர்களின் வாழ்க்கையை எப்படி சிறப்பாக அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை எடுத்துரைப்பது போன்ற நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன.

அவர்களின் பண்பாடு காலத்தால் அழியாத பொக்கிஷமாக இன்றும் நம்மை வந்தடைகிறது. சங்க இலக்கியங்கள் வாயிலாக அவர்களின் வாழ்க்கை முறையை, பழக்க வழக்கங்களை, நம்பிக்கைகளை நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. அவர்கள் விட்டுச் சென்ற ஒவ்வொரு விஷயமும், நம்முடைய பண்பாட்டுக்கு ஒரு புதிய பரிமாணத்தை தருகிறது. அவர்களின் கலை, இலக்கியம், இசை, நடனம் என அனைத்துமே நம்மை வியக்க வைக்கிறது.

மேலும், சங்க கால மக்களின் வாழ்க்கை முறை இன்றைய தலைமுறையினருக்கு ஒரு பாடமாக அமைகிறது. இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்வது, சமூக உறவுகளை மதிப்பது, பண்பாட்டைப் போற்றுவது போன்ற விஷயங்களை அவர்கள் நமக்கு உணர்த்துகிறார்கள். ஆகையால், அவர்களின் வாழ்க்கை முறையை நாம் பின்பற்றி, நம்முடைய பண்பாட்டையும், கலாச்சாரத்தையும் பாதுகாப்பது நமது கடமையாகும்.

முடிவாக, சங்க கால மக்களின் விழாக்களும், பொழுதுபோக்கு நிகழ்வுகளும் அவர்களின் வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்பாக இருந்தன. அவர்கள் இயற்கையை வணங்கி, சமூக உறவுகளை மதித்து, பண்பாட்டை போற்றி ஒரு நிறைவான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தார்கள். அவர்களின் வாழ்க்கை முறை என்றும் நமக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்கும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. முனைவர். ஆலிஸ், குறுந்தொகை, – 2004, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ். பா. 89.
2. பேராசிரியர் சண்முகம்பிள்ளை மு. தொல்காப்பியம். பொருளதிகாரம்,நூ. 63.
3. பேராசிரியர் சண்முகம்பிள்ளை மு. , தொல்காப்பியம். பொருளதிகாரம், நூ. 8.
4. முனைவர். தட்சிணாமூர்த்தி அ., அகநானூறு – 2004, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ். பா.141.
5. முனைவர். தட்சிணாமூர்த்தி அ., அகநானூறு – 2004, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.பா. 256.
6. முனைவர். தட்சிணாமூர்த்தி அ., அகநானூறு – 2004, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ். பா. 336.
7. மாணிக்கனார் அ. நற்றினை வர்த்தமானன் பதிப்பகம், 1999, பா. 320.
8. மாணிக்கனார் அ. நற்றினை வர்த்தமானன் பதிப்பகம்,. 1999, பா. 170.
9. மாணிக்கனார் அ. நற்றினை வர்த்தமானன் பதிப்பகம், 1999,பா. 175.
10. மாணிக்கனார் அ. நற்றினை வர்த்தமானன் பதிப்பகம், 1999, பா. 327.

REFERENCES:

1. Dr. Alice, Kurunthokai, – 2004, New Century Book House. P. 89
2. Prof. Shanmugampillai M. Tolkappiyam. Economics, No. 63
3. Prof. Shanmugampillai M. , Tolkappiyam. Economics, No. 8
4. Dr. Dakshinamoorthy A., Akananuru – 2004, New Century Book House. P. 141
5. Dr. Dakshinamoorthy A., Akananuru – 2004, New Century Book House. P. 256
6. Dr. Dakshinamoorthy A., Akananuru – 2004, New Century Book House. P. 336
7. Manickanar A. Nattini Varthamanan Publishing House, 1999, p. 320
8. Manikkanar A. Nattini Varthamanan Publishing House,. 1999, p. 170
9. Manikkanar A. Nattini Varthamanan Publishing House, 1999, p. 175
10. Manikkanar A. Nattini Varthamanan Publishing House, 1999, p. 327

Copyright (c) Author

Creative Commons License This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.